

Bogusław Stelcer

Psychologiczna analiza zjawiska żalu po stracie i żałoby

Psychological analysis of phenomenon of sorrow from loss and grief

Uniwersytet Medyczny im. K. Marcinkowskiego w Poznaniu
Wydział Nauk o Zdrowiu, Zakład Psychologii Klinicznej

Począwszy od XX wieku rozwijano koncepcje żalu po stracie, które skupiały się na subiektywnych przeżyciach osoby osieroconej. Wiele uwagi poświęcono opisowi i wyjaśnieniu zjawiska smutku i kryzysu psychicznego w czasie żałoby. Początki refleksji nad mechanizmem radzenia sobie z bólem osierocenia nawiązują do refleksji freudowskich, gdzie zjawisko to postrzegane jest jako reakcja psychiczna na zerwaną więź. Freud dostrzegał podobieństwo pomiędzy obrazem klinicznym żałoby a depresji i melancholii, które cechuje obniżenie nastroju oraz utrata energii orazza- ineresowania światem zewnętrznym jak też pełna świadomość niemożności zastąpienia utraconego obiektu przywiązania innym. Mechanizmy zjawiska żałoby, jej specyfika oraz oddziaływania terapeutyczne przywracające optymizm życiowy, będą przedmiotem niniejszej prezentacji.

stelcer@ump.edu.pl